

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177 PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000
	Letna inozemstvo . . . » 13.000
	Letna inozemstvo, USA dol. 15
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIX. - Štev. 33 (1466)

Gorica - četrtek, 25. avgusta 1977 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Nekaj misli o zadevi Kappler

Letošnji »ferragosto« je obetal, da bo nekaj precej dolgočasnega, saj je celo politika šla na počitnice. Časniki res niso imeli o čem pisati. Pa se nenadoma pojavijo zadeva Kappler, ki vznemirja in razburka počitniško razpoloženje ne samo politikov, temveč tudi navadnih državljanov. Saj so vsi o tem govorili, razpravljali, debatirali na obmorskih plažah, v barih, v avtobusih, v kampingih. Zgodilo se je namreč, da je v noči od 15. na 16. avgust zbežal iz vojaške bolnišnice v Rimu vojni zločinec Kappler, ki je bil obsojen na dosmrtno ječo.

NEKAJ PRETEKLOSTI

V marcu 1944 se je v ulici Rasella v Rimu zgodil hud atentat na nemške vojsake. Bataljon nemških oboroženih sil je korakal po ulici, ko je eksplodiral dinamični naboj, skrtil v vozičku za smeti. Na ulici je obležalo 33 mrtvih nemških vojakov. Sledila je represalija, kot so nemške okupacijske oblasti že prej napovedale: za vsakega nemškega vojaka deset talcev. Tedaj je bil poveljnik nemške policije v Rimu polkovnik Herbert Kappler. Ta je dobil nalogo, da izvrši ukaz. Zbrali so v rimskih zaporih 330 talcev, ob koncu pa je Kappler še na svojo roko dodal šest žrtev. Tako so v Ardeatinskih jamah ustrelili 336 talcev.

Po vojni so Kapplerja ujeli in postavili pred vojaško sodišče. To ga je spoznalo za krivega in obsodilo na dosmrtno ječo. Kazen je prestajal v vojaškem zaporu v Gaeti. Lansko leto je prišla vest, da je Kappler bolan, da ima raka. Tedaj so nekateri želeli, naj bi ga pomilostili. Toda javno mnenje je bilo proti temu. Zato so ga prestavili iz zapore v vojaško bolnišnico Celio v Rimu. O Kapplerju se ni več govorilo.

BEG IZ BOLNISNICE

V ponedeljek 16. avgusta, prav na dan, ko je v Italiji vse na počitnicah, sporočijo po radiu, da je v tisti noči zbežal iz bolnišnice vojni zločinec Herbert Kappler. Bilo je kot strela z jasnega. Kako se je to zgodilo? Vse podrobnosti o njegovem begu niso znane. V glavnem pa je poteklo takole:

Kapplerjeva žena Annelise je imela dovoljenje, da je moža v bolnišnici lahko obiskovala po mili volji. Tudi zvečer 15. avgusta je bila dolgo z njim. Po polnoči je zapustila njegovo sobo in po hodniku odpravila velik kovček proti dvigalu. Na vrata bolnikove sobe je pritrdila listek s prošnjo, naj bolnika ne motijo do naslednjega dne ob 10. uri. Ko so naslednji dan ob 10. uri stopili v bolnikovo sobo, tega ni bilo nikjer. Postal je jasno, da je zbežal v kovčku. Pozneje so ugotovili, da je iz Rima odpotoval z avtomobilom in prek Brennerja prišel v Zah. Nemčijo. Se zmeraj se pa ne ve, kje se pravzaprav skriva v tej državi, vsekakor pa je tam.

CLOVEČANSKE RAZSEZNOSTI ZADEVE

To je v malo besedah zadeva Kappler kot zgodba. Toda nanjo moremo gledati z več vidikov, zlasti s clovečanskega, političnega in moralnega.

S clovečanskega vidika gre za vojnega zločince, ki je na smrt bolan. V ječi je prebival že trideset let. Gre za to, kje naj zaključijo svoje zemsko bivanje. Clovečanski čut bi narekoval, naj se človeku pred smrtjo izpolni zadnja želja. Zato so bili številni tudi v Italiji, ki so zahtevali, naj se Kappler izpusti iz zapore. Rimska vlada je pristala v toliko, da so Kapplerja premestili iz zapore v vojaško bolnišnico. Minister Forlani je po televiziji pojasnil: Hoteli smo pokazati tisti clovečanski čut, ki ga nacisti nikoli niso poznali. Na drugi strani pa so bili še bolj glasni tisti, ki so zahtevali, naj Kappler do konca prestane kazni za svoj zločin.

Ti dve tezi sta se znova spoprijeli sedaj, ko je Kappler zbežal. Eni zahtevajo, naj ga Nemčija vrne v Italijo, da prestane kazni do smrti, drugi menijo, naj bi se sprijaznili z dejstvom in zadevo Kappler po-

kopali. Naj dokončni obračun opravi sam s svojo vestjo in s svojim Bogom.

POLITIČNI VIDIK

Je pa tu še politični vidik. Saj je zadeva tudi politična, morda predvsem politična. To se je pokazalo takoj potem, ko je prišla vest o njegovem begu. Ministrski predsednik Andreotti je kot prvo stvar odpovedal sestanek z nemškimi ministrskimi predstavniki Schmidtom; sestanek bi moral biti v Veroni 20. avgusta. Še bolj se je zadeva politično zapletla, ko so nekateri v Nemčiji začeli s pravimi manifestacijami nacističnega značaja v prid Kapplerju. Nastal je vtis, kakor da se pri Nemcih znova prebujajo nacistični duh.

To je seveda huda stvar. Zato so reakcije v Italiji tem večje. Stranke zahtevajo, naj se poiščejo krivice in primerno kaznujejo. Nekateri zahtevajo, naj odstopita obrambni in notranji ministri. Vlada je vsekakor v velikih težavah. Zato je sklenila, da obrazloži vso zadevo pred parlamentom. Sklicana je zato bila seja parlamentarne komisije za oborožene sile. Pred to komisijo je obrambni minister Lattanzio podal poročilo o celotni zadevi in pojasnil, kakšne korake je vlada že naredila in kaj misli še narediti.

MORALNI VIDIKI

Kot smo rekli, je reakcija v Italiji precej ostra in je zajela tudi navadne državljane in ne samo politikov. Toda suče se predvsem okrog političnega in juridičnega vidika. Prav zato ne more biti stvarna, objektivna.

Herbert Kappler je gotovo vojni zločinec. Toda kako daleč je segla njegova osebna odgovornost in s tem krivda za pokol v Ardeatinskih jamah?

Dnevnik »La Repubblica« s tem v zvezi pripominja: »Ne smemo pozabiti, da je v istem času v Rimu deloval tudi polkovnik Dollmann, ki je po činu in oblasti bil nad Kapplerjem. Zato bi lahko s svojim posegom preprečil izvršitev smrtnih obsodb nad talci v Ardeatinskih jamah. Toda tega ni storil ne on ne Kesselring ne Wolff, ampak so izvršitev obsodb prepustili Kapplerju. Po končani vojni so si zagotovili osebno svobodo. Dollmann je že 28 let na svobodi in uživa v Nemčiji visok družbeni ugled. Tudi zanj se lahko vprašamo: kako je mogel biti tako zgodaj spuščen na svobodo?«

Potem še vprašanje: Ali je bil atentat v ulici Rasella, kjer je začetek vsega, moralno opravičljiv?

In še pomislek: Koliko sličnih in hušjih zločinov so med zadnjo vojno zagrešili zmagovalci, pa niso zanje odgovarjali pred nobenim sodiščem? Le zgodovina jih je zabeležila.

Tudi danes se godijo podobna nasilja marsikje po svetu. Tudi židje, ki so najbolj glasni ob Kapplerjevem pobegu, jih uganjajo v Palestini. Vendar človeška pravica o vsem tem molči, ker gre za zmagovalce ali za trenutne mogočnike tega sveta. Politčno je zato pametno o tem molčati.

Zaradi tega, po našem mnenju, ni najbolj utemeljeno, da se nekateri tako zagajajo ob krivdo Herberta Kapplerja, ker vse to diši bolj po maščevanju kot po pravičnosti. Bodimo najprej ljudje, potem šele sodniki.

Nadzorni odbor zavrnil uporabo slovenščine

Medtem ko je v Rimu ministrski predsednik Andreotti med sprejemom odpovedal slovenske manjšine zagotoviti čimprejšnjo uresničitev globalnega zaščitnega zakona, je deželni odbor zavrnil sklep tržaškega pokrajinskega sveta z dne 19. maja letos, s katerim je svoj notranji pravilnik dopolnil z odstavkom, da se slovenski svetovalci lahko izražajo v svojem materinem jeziku. Kako je deželni nadzorni odbor motiviral svojo odločitev, ni še znano, vendar na osnovi dosedanjih izgovorov lahko sklepamo, da ponavlja stališče, po katerem sta vlada in parlament pristojna za

Odiseja evropskih manjšin

Problematika narodnih manjšin v Evropi je zelo stara in kompleksna. V našem stoletju so prav manjšine odigravale včasih zelo delikatno vlogo in marsikdaj dale tudi vsaj posreden povod za izbruh velikih svetovnih požarov (gl. npr. zadevo Gdanska med Nemci in Poljaki ali sudetskih Nemcev na Češkem za uvod v drugo svetovno vojno!). Danes so narodne manjšine v Evropi spet različno pogojene od raznih dejavnikov. V zahodni Evropi uživajo manjšinske skupnosti širše demokratične svoboščine — enako kot večinski narodi — nimajo pa povsod enako priznanj svojih jezikovnih in narodnih pravic. Tu bi morda omenili samo Francijo in Veliko Britanijo. Slednja ima v svojem sklopu poleg Angležev še Skote, Valežane, del Ircev, Kornovance, torej v glavnem prebivalce keltskega izvora. Položaj je tu precej znan, severna Irsko stalno vre, Skoti pa kar živahno reklamirajo staro avtonomijo. Francijo pa si bomo v naslednjih vrsticah podrobneje ogledali. Nima pomena, da bi se v tem razmišljanju ustavili ob položaju v Italiji, saj nam je več kot dobro znan!

Vzhodna Evropa ima tudi veliko narodnih manjšin. Tu sicer položaj ni nič kaj rožnat, čeprav marsikje manjšine sicer uživajo osnovne jezikovne pravice. V vsem jim seveda manjkajo politične svoboščine, kar pa velja v enaki meri tudi za večinske narode! Če se ozremo na samo Sovjetsko zvezo pa lahko ugotovimo, da sta velika večnarodna država v bistvu malo spoštujeta neruske narodnosti, kar velja posebej za oba glavna slovanska naroda — ukrajin-

skega in beloruskega. Znano je tudi, da je zlasti v Stalinovi dobi občutno preganjala in prav uničevala razne narodne skupnosti ali pa jih kar izseljevala v notranjost azijske Sovjetske zveze.

Manjšine so torej še vedno marsikje ne ljube in tudi predmet barantanja med državami. Dvostranski odnosi in širše mednarodne konvencije sicer včasih pozitivno prispevajo k reševanju teh vprašanj (v Italiji pogodba Gruber-De Gasperi, sedaj upajmo Osimski sporazum), vseeno pa ne morejo povsod nadomestiti izrazito državnih, notranjopolitičnih dejavnikov. To še posebej velja za tiste manjšine, ki nimajo za seboj matičnih držav (npr. Baski, Bretonci, tu Furlani in Sardinci itd.).

KORZIKA — NOVA IRSKA?

Prav zadnja trenja v Sredozemlju nam dajejo povod, da se nekoliko dlje zaustavimo ob zanimivem primeru nanovo prebujene manjšinske skupnosti znotraj francoske države — Korzike in Korzičanov.

Predno si ogledamo korziški primer, moramo samo v par besedah orisati zadržanje Francije do svojih manjšin. Francija je že od nekdanj znan kot izrazito centralistična država, ki ne priznava nikake avtonomije (niti kulturne) svojim nefrancoskim narodnim skupnostim. To velja za Bretonce v severni Franciji, za Baske v južnem delu, za alzaške Nemce na vzhodu. Politično so v tem oziru najbolj dinamični Bretonci, ki so že večkrat tudi glasno dali razumeti svojo politično voljo do določene avtono-

mije in narodnostnega priznanja. Primer zase je seveda Korzika. To je otok, Napoleonova domovina, ki ima že stoletja avtonomistične težnje. Ne gre morda za izključno narodnostno, pač pa za politično, kulturno in socialno avtonomijo tega otoka, ki se ima za najbolj zapostavljen »departement« francoske republike. Problem juga, industrije, turizma, ekonomskega izkoriščanja — vse se tu prepleta s starimi avtonomističnimi in separatističnimi težnjami še izza časov genovežanske pomorske republike sem.

Veliki Korzičan je že davno v grobu Invalidov v Parizu, korziško ljudstvo pa mimo vsakršnih zgodovinskih reminiscenc vztrajno terja svoje pravice. Pariška vlada ne kaže zaenkrat nikakih simpatij do teh premikov, vendar vztrajno in budno opazuje, kaj se dogaja na tem otoku v Sredozemlju.

V nedeljo 14. avgusta je bilo blizu mesta Bastia veliko ljudsko zborovanje, ki so ga priredili korziški avtonomisti. Pobudo je dala organizacija »Unione di U Populo Corsu« (Zveza korziškega ljudstva), ki jo vodi Edmond Simeoni. V proglasu, ki je najavljal to prireditev, se govori predvsem o korziškem vprašanju kot o velikem političnem problemu Francije. Isti proglas že postavlja v diskusijo prisotnost Francije na otoku in se zavzema za politično samobitnost Korzike. Zanimivo pa je, da se v tem političnem gibanju zavzemajo ne toliko za kako revolucionarno oboroženo osvobodilno gibanje, pač pa za nekako revolucijo »mislenski, ki naj privede do preobrata ustanov in gospodarskih struktur«. Zanje — pravi E. Simeoni — je sen o obo-roženi revoluciji neuresničljiv intelektualni načrt.«

V svojem programu ima omenjena korziška zveza predvsem politično osamosvojitve in ustanovitev avtonomne korziške vlade, ki naj zagotovi bodočnost dežele. Na nedeljskem zborovanju so udeleženci zahtevali tudi uvedbo dvojezičnosti in lastno kulturno avtonomijo.

Zanimiv je komentar v pariškem »Le Figaro«: »Samo po sebi umevno je, da so prefekti, podprefekti in policijske sile v službi na otoku odpovedali počitnice dolgega avgustovega vikenda...«

PISMO FUENSA FRANCOSKI VLADI

Korziški primer je sicer samo eden, v tem času morda najvidnejši, ki se postavlja francoski vladi v odnosu do manjšinsko-avtonomističnega vprašanja. Sredozemlje ima že stare izkušnje s primeri avtonomizma — dovolj je spomniti na Malto ali Ciper, da ne omenjamo sploh nekdanjih sicilijanskih separatističnih teženj.

Vse skupaj pa se gotovo uvršča v širši okvir nerešenega manjšinskega položaja v Franciji. In prav v tem sklopu lahko zabeležimo zanimivo pismo Federalistične unije evropskih narodnostnih skupnosti (FUENS) francoskemu prosvetnemu ministru. V pismu z dne 28. julija letos sta predsednik in tajnik te manjšinske federacije pisala francoskemu vladnemu predstavniku ter zahtevala v duhu spoštovanja človekovih pravic in helsinške listine — ki jo je podpisala tudi Francija — naj se pripravi vse potrebno za poučevanje manjšinskih jezikov v Franciji in to na šolah vseh vrst in stopenj. Obenem se pismo zavzema za uvedbo popolne dvojezičnosti povsod tam, kjer so prisotne narodne manjšine.

Ta pobuda FUENSA (ki bo imel prihodnji mesec svoj kongres v Železni Kapli na Korškem) je gotovo pomembna in nadvse hvalevredna. Iz vsega je mogoče razumeti, da si ta mednarodna organizacija vztrajno prizadeva za priznanje pravic narodnih manjšin povsod, kjer te prebivajo.

Ob koncu pa je upati, da bodo tudi vse prizadete vlade razumele potrebo, da konkretno zagotovijo svojim manjšinam nemoten razvoj in obstanek. To še posebej v perspektivi združene Evrope in evropskih volitev, ki morajo postati pravi mejnik za vse interesirane vlade in manjšine. Tudi za Slovence v Italiji!

Kongres »Cerkve v stiski«

Konec julija je bil v Königsteinu pri Frankfurtu v Nemčiji 27. kongres »Cerkve v stiski«. Udeležencev je bilo 450 iz 32 narodov. Pozdrave so poslale znane osebnosti iz verskega, kulturnega in političnega življenja. Tako je Ukrajinec kardinal Slipy povedal: »Kongresi ne bodo ostali v zgodovini samo kot priče pomoči Cerkvam na Vzhodu, ki so v stiski, ampak tudi kot duhovna poglavitve v Cerkvi, katere je najbolj potrebna. Glavna tema tega kongresa je svoboda človeka. Napačna razlaga človekove svobode, kot jo dajeja marksizem in leninizem, je skrivljena in je močan udarec proti Bogu. Na vrednote se opira človeški ponos, krščanska etika, nauk o milosti, vsa naša odgovornost pred Bogom. Drugi vatikanski koncil nas uči, da človek ima pravico do verske svobode. Ta je v tem, da morajo biti vsi ljudje svobodni pred vsako prisilo, tako od strani posameznikov kot družbenih skupin. Nič ne sme biti prisiljen delati proti svoji vesti v verskih stvareh. Pravica do verske svobode je v resnici osnovana v človeški osebnosti, kar tudi razodeta božja beseda in razum potrjujeta.«

S tem je kardinal poudaril vsebino tega kongresa. Zvrstila so se predavanja. Prvo je imel dr. Ulrich Hommes iz Regensburga o »Svobodi, kot jo daje krščanstvo človekovi osebi«. Danes vidimo, da se mnogi čutijo brez svobode. A možno je tudi, da se posameznik dvigne in veseli svojega življenja. Svoboda ne pomeni samo, da se more odločiti za nekaj, saj spada vanjo tu-

di vsebina. Ni mišljeno, da se človek odloči, za kar hoče, ampak da se odloči za nekaj, kar je prav.

Dr. Gabriel Ott iz Bambergja je govoril o svobodi v komunizmu. Že filozofija postavlja svobodo kot pogoj, da je človek človek. Marx smatra svobodo kot zmago oblastnih struktur. Tudi Lenin prizna, da more le politična stranka uvesti svobodo, ki pa je kolektivnega značaja. Ko se prične revolucionarni proces, vodi ta v državljansko vojno. Tedaj so potrebne čistke, svoboda postane burka.

Tudi prof. Lothar Bossle iz Mainza je govoril o mejah svobode na Vzhodu in Zapadu. Ob koncu je govoril še prelat dr. Gerhard Fittkau iz Essena: »O svobodi kot milosti in poklicu.« Vmes so bila poročila iz posameznih držav: Slovaške, Češkoslovaške, Poljske, Indokine, Madžarske in Jugoslavije.

Obsirno poročilo o Jugoslaviji je podal dr. R. Grulich iz Regensburga. Posebnost se kaže tudi v odnosih med Cerkvijo in državo v Jugoslaviji. Izšel je obširen šematizem, ki pove, da je v Jugoslaviji 8 nadškofij, 13 škofij in 4 apostolske administrature, ki so vse redno zasedene. Dostop v semenišča je svoboden. V redovnih družbah je nad 2.800 redovnikov in nad 9.000 redovnic. Tudi zunaj države ima Cerkve nad 100 krajev, kjer ji je omogočena dušna oskrba za delavce v zdomstvu. Zanje skrbi vrsta duhovnikov, socialnih delavcev, katehetov in pastoralnih pomočnikov. Na drugi strani je pa slika drugačna. Cerkve ne sme nastopati v javnem življenju, veren človek ne more biti na vodilnih mestih, veren vzgojitelj ima težave, če kaže svojo vernost. Tudi v inozemstvu skušajo konzulati vplivati, da bi starši vzeli svoje otroke od verouka. Literatura je pogosto protiverska in proticerkvena. Katoliški tisk se sme prodajati samo v bogoslužnih prostorih.

Na zborovanju je bila vsak dan sv. maša, med katero je imel lepe meditacije p. Henckel-Donersmarck iz Essena, le v nedeljo je bila liturgija po vzhodnem obredu, ki so jo opravili Romuni. Zvečer so bile molitve, ko so predstavniki posameznih narodov molili v svojem jeziku. Ob koncu je kongres sprejel sklepno resolucijo.

Mesec avgust - Marijin mesec Politični jetniki - sramota človeštva

Predn zaključimo mesec avgust, se v ekumenskem duhu za hip ustavimo pri naših vzhodnih bratih, kaj njim ta mesec pomeni. Predvsem je za pravoslavne avgust, z ozirom na Marijino vnebovzetje, Marijin mesec že iz najstarejših časov, to se pravi že celih 12 stoletij, preden so pri nas uvedli majnik za marijanski mesec.

Pred koncilom v Efezu 431 je samo jezualska Cerkev v sirske bogoslužju slavila Marijino vnebovzetje 15. avgusta. Sele sv. Sergij (u. 701) je ta praznik razširil tudi na zahod. Pred tem časom rimska Cerkev tega praznika sploh ni poznala in je na ta dan obhajala god sv. Tarcizija, mladeniča, ki so ga poganski sovostniki ubili, ker je nesel sveto popotnico kristjanom v ječo. Ko je namreč koncil v Efezu (431) proglasil Marijo za Bogorodico ter določil njen praznik dan po božiču, se je kot v svoj vrhunec Marijina veličina strnila v praznovanje njenega vnebovzetja 15. avgusta. Pod tem vidikom so ta praznik sprejele vzhodne Cerkve in naposled tudi rimska. Končno je avgust kot Marijin mesec zadobil še uradni pečat s carigrajskim dekretom cesarja Mavricija (u. 602).

Vsekakor poteka avgustovsko Marijino češčenje pri naših vzhodnih bratih v mnogo odličnejšem slogu, bodisi liturgično, bodisi v ljudskem praznovanju, kot v našem zvodenelem krščanstvu. Ze s 1. avgustom pričenjajo strogi 15-dnevni post (Marijin post); prepovedano je meso, ribe, jajca, vino. Riba in vino so dovoljeni samo 6. avgusta, na praznik Jezusovega spreminjenja. S 1. avgustom se z venc okrasijo vse Marijine ikone tako doma kot na javnih prostorih. Ob vstopu v hišo gre prvi pozdrav Marijini ikoni, šele nato vsem ostalim. Skozi vseh 15 dni se ob sončnem zatonu po samostanih in župnih cerkvah poje »Paraklisis«, lirčna dramatizacija Marijinega uspavanja. Na dan pred praznikom in dan po njem se na višinah prižigajo kresovi v znamenje Marijinega vnebohoda v nebo. Pri prazničnem bogoslužju položi duhovnik trikotni kruh nad kelih in ga dvigne pred ljudstvom z besedami: »Pre-sveta Bogorodica reši nas.« Ta kruh se ob koncu maše razdeli vernikom kot »Marijina popotnica«. S 23. avgustom se Marijino slavje zaključuje z bratskimi obiski med samostani, romanji k Marijinim svetiščem ter veselimi izletji v naravo. Za vsakega dobrega pravoslavca so to prave avgustovske »ferie«.

Z Marijinim mesecem avgustom se zaključuje bizantinsko cerkveno leto, Marijin praznik 8. septembra pa jih sprejme tudi ob vstopu v zarjo novega leta.

Ob zaključku tega razmišljanja o Mariji še odlomek povzet iz revije Božje okolje, kako gledajo na Marijo umetniške duše kot je bil Teilhard de Chardin.

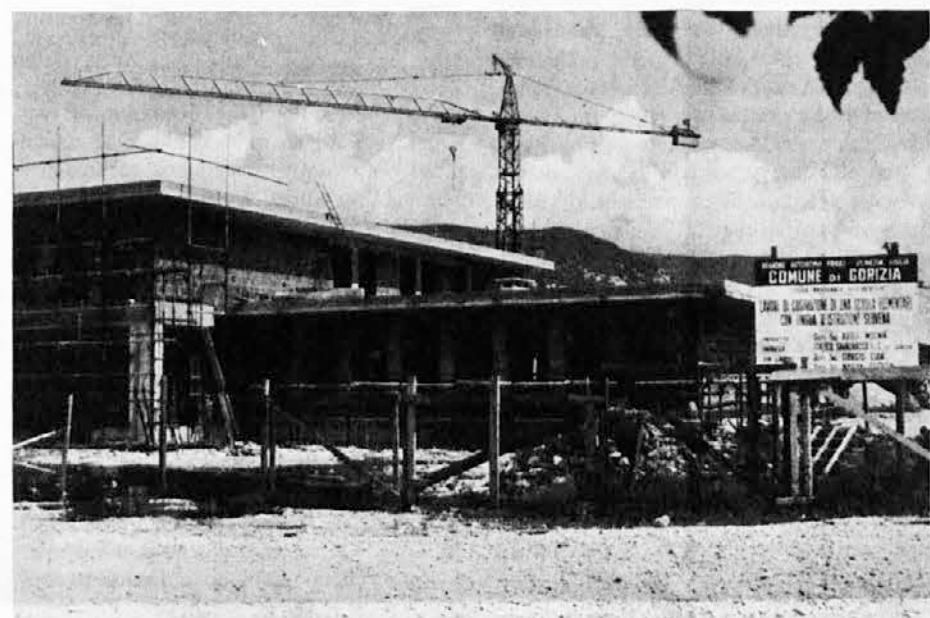
Ko govori T. de Chardin o svoji viziji večno ženskega, misli na čustveni element, po katerem se Bog daje človeku in človek Bogu in ki je po njegovem povzet v Devici, »veliki zapeljivki«. Marija je zares s svojo milino pritegnila na zemljo Besedo, ker je bila vseč Najvišjemu. Ona tudi povezuje vso našo ljubezen materije in našo potrebo, da gremo h Gospodu ob nepogrešljivi ženski prisotnosti. V njej je očičeno vse, kar se nam smehlja. Teilhard govori iz lastne izkušnje, ne da bi se v

čem izneveril svojemu posvečenemu celibatu, in nadaljuje: »V meni se je vse razvijalo pod pogledom ali vplivom žene... Noben človek ne more pogrešati ženske prisotnosti, kakor ne more pogrešati svetlobe, kisika ali vitaminov.« Kakor se je Stvarnik v Mariji vnel za svojo stvar, tako se človek v njej zagleda v svojega Stvarnika. Teilhard meni, da bo družba polagoma odkrila vrednoto devišstva, ki se dviga nad slabo zaporednostjo generacij, ki se končno usmerjajo k smrti. Marijo pozdravlja kot »biser vesolja«.

F. V.

Narodni evharistični kongres v Italiji

Bo od 11. do 18. septembra v Pescari. Glavna tema kongresa: »Evharistija kot hrana, dana Cerkvi za Gospodov dan«. Poudarek bo to.ej na nedelji kot Gospodovem dnevu. En dan na kongresu bo posvečen Ognjiščarjem (Focolarini), in sicer 15. septembra. Tudi iz Gorice bo ta dan odpeljal poseben avtobus ob 5. uri zjutraj. Ognjiščarji bodo razmišljali o »Ženi v luči Marije Device«. Na srečanju bo govorila tudi ustanoviteljica Ognjiščarjev Clara Lubich. Sv. maša bo daroval kardinal Suenens.

Pred začetkom novega šolskega leta lahko sporočimo staršem, da dela pri novem posloplju za slovenske osnovne šole v ulici Campi lepo napredujejo. Prostor je sicer nekoliko oddaljen od središča mesta, toda na zračnem in zelo sončnem kraju, ki je poleg tega še miren. Lastnosti, ki so danes dragocene. Stavba je že pokrita, kot je videti na sliki. V njej bo poleg učilnic še več drugih prostorov, ki so danes nujno potrebni za uspešen pouk. Pričakujemo, da bodo vsa notranja dela in oprema dovršena v teku prihodnjega šolskega leta in bodo morali otroci v ulici Croce potrpeti samo še eno leto v sedanjih začasnih in za dober uspeh zelo neprimernih učilnicah.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Tito na političnih obiskih

Jugoslovanski predsednik Tito se je pri svojih 85-letih podal na zelo dolgo potovanje. Pretekli teden je bil v Moskvi, kjer je imel razgovore z Leonidom Brežnjevim in drugimi partijskimi voditelji. Po razgovorih v Moskvi se je za nekaj dni ustavil ob Bajkalskem jezeru v Sibiriji za kratek odid. Od tam bo obiskal prestolnico Severne Koreje, nakar bo svojo politično turnejo zaključil v Pekingu.

Kako so potekali razgovori v Moskvi, bodo izdali skupno poročilo šele po Titovem odhodu z Bajkala. Vsekakor se zdi, da ti razgovori niso bili najbolj uspešni in da je vsak sobesednik ostal pri svojem, to se pravi Tito pri tem, da je vsaka partija neodvisna in suverena v svoji poti v socializem, Brežnjevi pa je vztrajal pri svoji zahtevi, da mora vendarle biti neki skupni center, ki vsklaja delo partij. Pri tem je mislil, da ta center mora biti Moskva. Tito je treba priznati, da je dosleden in nepopustljiv v zagovarjanju »lastne poti« v socializem.

Deset let zasedbe Češkoslovaške

Pretekli dnevi je poteklo deset let, odkar je Sovjetska zveza s svojimi sateliti zasedla Češkoslovaško in napravila konec »prakske pomlad«. Desetletnica je potekla na Češkem in Slovaškem brez posebnih zunanjih manifestacij. Petindvajset podpisnikov »Charte 77« pa je kljub temu našlo pogum, da so napravili apel na praško vlado, naj izpusti njih prijatelje, ki so zaprti od začetka letošnjega leta samo zato, ker so bili pobudniki omenjenega dokumenta.

Prišla je tudi vest, da se je v Pragi na trgu sv. Venceslava znova zažgal neki mladenič, kot se je leta 1968 Jan Pallach. Tudi to so nedolžne žrtve diktature.

V preteklem mesecu maju se je Amnesty International zavzela za rešitev naslednjih jetnikov:

ROQUE ROMERO (Argentina), tajnik neke sindikalne organizacije v Córdoba, je bil aretiran oktobra 1975. Proti njemu ni bila izrečena nobena obtožba ne sodba. Zaprt je v jetnišnici Resistencia na severu Argentine. Ne sme sprejemati obiskov ne pošte. V zaporu se je njegovo zdravstveno stanje močno poslabšalo, posebno kronično vnetje na očeh, zaradi katerega lahko oslepi. Zaprti so ga verjetno zaradi njegove sindikalne vneme, čeprav je deloval zakonito in miroljubno. V zadnjem letu in pol je bilo v Argentini okoli 400 podobnih primerov aretacije, ugrabitve ali tudi umora delavcev in sindikalistov. Vljudne prošnje za njegovo osvoboditev je treba poslati na naslov: Señor Presidente de la República Argentina, General Jorge Videla, Casa Rosada, Buenos Aires, Argentina.

ELIAH MASIANE (Rodezija), štiridesetletni pastor luteranske evangelijske Cerkve je bil aretiran na svojem stanovanju v deželi plemena Dibilishaba junija 1975. Aretiral so ga, ker je šel na policijsko postojanko v Gwandi pozanimat se o usodi nekoga drugega duhovnika. Med zasliševanjem so pastorja pretepli in ga mučili z električnim tokom. Obtožen je bil izmiš-

ljenih zločinov in zaprt v kaznilnico Khami. Med drugim so ga tožili, da je pomagal zbirati nacionalistične gverilce, zaradi česar je predvidena v Rodeziji smrtna kazen. Septembra so bile vse obtožbe preklicane, a Masiane kljub temu ni bil izpuščen. Prepeljali so ga najprej v zapor Bulawayo in 16. oktobra v kaznilnico Wha Wha. Pastor ima družino s šestimi otroki in vzdrževati mora tudi starše. Prošnje za njegovo osvoboditev naj bodo naslovljene na: Hilary Squires, Minister of Justice, Law and Order, Causeway, Rhodesia.

LJUBEN GEORGIEV in ANASTASIA HADJI-DIMITROV (Bolgarija), bolgarska zakonca iz Vinice, on 55-letni arhitekt, aretiran 7. septembra 1976, ona, odstavljena iz službe brez opozorila in aretirana dva meseca pozneje. Obtožili so ju, da sta se pripravljala na pobeg čez mejo in da sta skrivala na domu propagandne spise proti režimu. Zgleda pa, da gre samo za pisma junih treh sinov, ki so begunci v Svici. Organizaciji Amnesty International ni znano, kje sta zakonca zaprta, zagotovo pa je obveščena o slabem zdravju žene. Nobenih dokazov ni, da bi zakonca kaj zakrivila; policija ju je imela na piki, odkar so njuni sinovi dobili politično zavetišče v Svici. Bajse so ju zaprti, ko sta tudi sama zaprosila za izselitev v Svico. Prošnje za njuno osvoboditev naj bodo naslovljene na: Todor Zivkov, Predsednik Državnega Sveta, Sofija, Bolgarija; ali tudi na naslov: Svetla Daskalova, Pravosodni Minister, Sofija, Bolgarija.

Vse prošnje je treba pošiljati samo na naslove, ki jih navaja Amnesty International. Prošnje lahko pišete na »aerogram«, ki jih v Italiji dobite na glavnih poštah in so veljavni za ves svet. Primer besedila za prošnjo lahko dobite v Katoliškem glasu št. 23 od 9.6.1977. Podrobnejše novice o delovanju organizacije A.I. lahko berete tudi v št. 40 od 7.10.1976 našega lista. Obrnete se lahko tudi na sedež italijanske sekcije A.I., via della Penna 51, Roma. Na isti naslov naj se obrnejo tudi tisti posamezniki ali organizacije, ki bi radi postali člani A.I.

★

KRATKE NOVICE

• Poleg Jožeta Vošnjaka je slovenska Cerkev na Koroškem izgubila še drugega duhovnika. 26. julija je umrl v Skocijanu župnik Jože Koglek, star 71 let. Odločno se je boril za resnico in pravico v težkih koroških razmerah. V Skocijanu je zgradil farni dom in prenovil več cerkva v svoji fari.

• V župniji St. Ilj ob Dravi je tiho praznoval svoji srebrnomašniški jubilej tamkajšnji župnik Lovro Petričič, po rodu beneški Slovenec iz Spetra Slovenov. Ker mu je videmska Cerkev delala težave, se je zašel na Koroško, kjer je bil 13. julija 1952 posvečen v duhovnika v celovski stolnici, slovesno novo mašo pa je opravil na Sv. Višarjah. V župniji St. Ilj deluje že 18 let. V tem času je sezidal novo župno cerkev, obnovil staro iz leta 1318 in postavil farni dom.

• Na pobudo papeža Pavla VI. bodo od 1. oktobra letos sprejeli v zavod Pompeo Magno v Rimu, kjer je glavni sedež lazaristov, vse tiste bogoslovce, ki bi zapustili Lefebvrovo semenišče Ecône v Svici. Lefebvrovi bogoslovci naj bi svoje študije nadaljevali na papeški univerzi sv. Tomaža Akvinskega, Angelik imenovani.

• Ruski patriarh je prejel od sovjetske vlade za »domoljubno prizadevanje za mir« državno odlikovanje red rdeče zastave dela. Značilno za vse komunistične države je prizadevanje, kljub toliko poudarjeni ločitvi Cerkve od države Cerkev čim bolj navezati nase in jo uporabljati za svoje cilje.

• Na Japonskem misijonsko delo ne pri naša tako številnih spreobrnjenj kot npr. v afriških državah. Leta 1975 je bilo 4.160 krščencev, lani pa 4.394. Število bogoslovcev je bilo lani 87, prejšnje leto pa 66.

• Pred 600 leti (1377) so začeli graditi v Ulmu ob Donavi (ZR Nemčija) cerkev, ki ima najvišji zvonik na svetu. Zvonik je namreč visok 161,60 m. Do višine 143 m vodi 766 stopnic. Cerkev je v rokah evangeličanov.

V Messini primanjkuje vode

Ko je povsod toliko dežja, Messina umira od žeje. Vodovod je dajle vsak drugi dan po eno uro. Krivda je na vodovodu, ki je zastarel in izgublja vodo. Žeja v Messini ni nič novega. Zato že dvajset let delajo načrte za novi vodovod, tudi denar je vsaj delno že nakazan, kljub temu vodovoda od nikoder ni.

Narodne manjšine v Franciji so poslale protest na beograjsko konferenco

Navadno menijo ljudje, da je Francija jezikovno enotna dežela. Toda to ni res. Enotna je samo zato, ker uradna Francija do sedaj ni hotela priznati raznih narodnih in jezikovnih skupnosti v svoji deželi. Te skupnosti so se v zadnjem času povežale v organizacijo »Défense et protection des langues de France« (Obramba in varstvo jezikov v Franciji). Ta organizacija združuje Okcitance v Provenci, Bretonce, Baske, Katalonce, Korzičane, Alzačane in Flamce.

Vse te narodne skupnosti zahtevajo od francoske vlade, da se uvede v šole pouk njihovega jezika in da dobijo primeren prostor pri televizijskih in radijskih oddajah. Pariška vlada, oziroma njen prosvetni minister René Haby je sicer dal razne obljube za izboljšanje položaja manjšin, toda izpolnil jih je le malo. Zato se je DPLF pritožila na Državni svet, ki pa tudi ni še dal odgovora. Zaradi tega so se odločili, da se pritožijo na mednarodno konferenco o izvajanju helsinških dogovorov, ki bo v septembru v Beogradu. Upajo, da bodo s tem, da ponesejo svojo zadevo pred mednarodni forum, prisilili francosko vlado, da bo res izpolnila, za kar se je obvezala.

„Najslabši sad ni...“

»Katoliški glas« ne da spati primariju psihiatrične bolnišnice v Begunjah na Gorenjskem, dr. Juriju Zalokarju. V mariborskem krščanskoprednem glasilu »Znamenje« si nas v štev. 3 od letos v odgovoru na pisanje študentskega verskega lista »Bilten« 1977/4 takole izposodi:

»Naš zamejski človek jih je (emigrante) že, ali pa jih bo še spregledal. Redki so žal nasedli. Tako napr. tisti okoli »Katoliškega glasa« v Gorici. Ta časopis se ne drži mnenja, da »ne kaže pogrevati vojnega problema«, ampak je lani v vrsti števil pisal o preganjanju duhovnikov med vojno, ne da bi seveda zapisal, da so bili vojaki ali organizatorji narodnega izdajstva. Se pravi: najbolj nevarne oblike klerikalizma spet dvigajo glave, mi pa ne bi smeli opozarjati na nevarnost in »pogrevati vojnega problema«.

Primarij Zalokar bi bil dolžan natančno navesti številke »Katoliškega glasa«, na katere se v svojem izvajanju sklicuje, zakaj drugače se sistem, ki prebira njegovo pisanje porodi vtis, da gre za posploševanje, pa tudi za natolečevanje. Vire, na katere se sklicujemo, je treba navajati. To terja akademska raven pisanja, ki pa se je Zalokar ne drži. Zato se vsiljuje prepričanje, da je svoje »argumente« proti »Katoliškemu glasu« posnel iz napadov v uradnem slovenskem tisku. Na takšen drugoten vir pa se Zalokar v svojem napadanju seveda ne more sklicevati, saj bi bilo zavajanje tudi za nekritičnega bralca le preveč prozorno.

Da je Zalokar kaj čudna figura med znamenjenci, ki udarjajo po nekdanjem in sedanjem dozdevnem slovenskem klerikalizmu, se nam pokaže tudi iz njegovih naslednjih trditvev:

»Prav s strani cerkvenih hierarhov imamo več primerov in zgledov, ki kažejo, da taki izgovori (da bi se morala »slovenska Cerkev, mišljena ljubljanska nadškofija, opravičiti za medvojno zadržanje nasproti komunistom) nimajo teže. Oba zadnja papeža npr. prav gotovo nista bila kriva bodisi preganjanja židov med vojno, bodisi tiste strašne preteklosti v zvezi z razkolom in protireformacijo, kljub temu sta se pred svetom javno in svečano opravičila.«

Zalokar tudi tukaj ne navaja virov, odkoder je omenjene trditve povzel. Vsaj glede opravičenja zaradi židov s strani zadnjih dveh papežev bi radi izvedeli za čas, kraj in način, po katerem naj bi se bila opravičila. Tako lahko o Zalokarjevih zatrjevanjih samo ugibamo. Podobno s protestanti in anglikanci. Nasproti temu pa je opravičenje pravoslavim oz. njih prvemu patriarhu pok. Atenagori v Carigradu vsem poznano. Toda ne tako, kot ga navaja Zalokar, ampak od ene in od druge strani. Tako s strani papeža kot pravoslavne patriarha. In pri tem sploh ni pomembno, kdo je v danem trenutku svoje opravičilo prvi izrekel.

Tega obojestranskega opravičevanja Zalokar seveda ne navaja. Nasprotno, ko je verski list »Družina« nedavno znova priobčil spomenico ljubljanske duhovščine iz leta 1945, v kateri izraža obžalovanje za dogodke med vojno, pripominja isti Zalokar: »Toda danes (to) ne more več zadostovati.« Tistikrat pa je potemtakem zadostovalo? Kaj pa se je takega zgodilo od tedaj do danes, da ono obžalovanje ne more več zadostovati?

Tabor slovenskih goriških skavtini

Skupina goriških skavtini pri kapelici v Rifugio De Gasperi

Nebo je bilo nizko in živo; že cel dan je bilo brez prestanka; prostor je izgledal zaprt in temačen; potok je komaj zadrževal vodo, nižje doli ob mostu pa je ta že stopila iz svoje struge in poplavila stezo, da se ni videlo meje med potokom in cesto. Sotori so se upogibali pod težo obilnega dežja, vse okrog njih pa je bilo puho.

Tak se nam je predstavil tabor ob prihodu. Nič dobrega se ni obetalo in vse smo obupano pogledovale navzgor. Naslednjega dne pa se je nepričakovano prikazalo sonce in vsem hudim začetnim slutnjam navkljub nam ga ni manjkalo celih štiri najst dni tabornega življenja.

Z novo silo in najboljšimi upi smo se oprijele dela. Tabor je bil sicer že dograjen, saj so pred nami taborili skavti, vendar smo hotele tudi same postaviti kaj novega, da bi se poznalo, da je tabor sedaj v rokah novih gospodarjev. In res smo opazile, da je naš tabor postajal dan na dan lepši, tako da se nam je prostor, tako mrk in nepriljubljen ob začetku, zdel do konca eden najlepših.

Posebno nam je bila všeč okolica, zato smo se povzpele na razne planine, ki so bile precej oddaljene od našega tabora in končno še v Rifugio De Gasperi.

Spoznale smo veliko novih ljudi, saj smo skušale priti v stik z vsemi raznimi skupinami mladih, ki so taborile v bližini ali stanovale spodaj v vasi. Posebno lepo je bilo naše srečanje in taborni ogenj s skavti iz Gemone; omembe vredni pa je tudi naš obisk in igre v Prato Carnico, kjer smo spoznale skupino italijanskega športnega združenja. Eno popoldne smo povzete tudi stikom z vaščani, pri katerih smo poizvedovale o življenju, navadah in o vsem, kar je bilo v zvezi z njimi in njihovim krajem. Naša raziskava je postala posebno zanimiva, ker so nam domačini tako radi odgovarjali in se izkazali za izredno ustrezljive, saj so nam pripovedovali in razlagali stvari, ki so bile za nas povsem nove.

Precej časa smo posvetili tudi raznim medsebojnim pogovorom, ki so bili včasih duhovnega značaja in združeni s pripravami na mašo, včasih pa so imeli kot temelj naše najbližje in najbolj občutene probleme. Posebno starejše skavtine so aktivno sodelovale in spregovorili smo o krizi raznih skupin v mestu in na vasi, o težavah posameznega mladega človeka ob vključitvi v družbo, o njegovi osamljenosti ter iskanju novih smeri, novih idej in novih izhodov. Posebno zanimivo je bilo v okviru omenjenih pogovorov tudi predavanje in debata o mamilih. Ta problem, ki

se nam zdi včasih tako oddaljen, pa se nas že od blizu tiče, je vzbudil veliko zanimanje tako pri starejših kot pri mlajših.

Seveda ni manjkalo na taboru iger, petja in raznih pohodov orientacijskega ali zabavnega značaja; pripravile smo tudi še tradicionalno modno revijo in večer televizije, pri katerem po navadi obračunamo z voditeljicami, s kuharico, si tistimi med nami, ki kakorkoli izstopajo in z vsem tabornim življenjem nasploh.

Drugi teden so se nam na taboru pridružile veeverice, ki so se hitro in brez težav vključile v našo skupnost. Čeprav so imele velikokrat poseben program, so pri skupnih točkah zelo rade sodelovale in tako dokazale, da lahko nanje računamo tudi v bodočnosti.

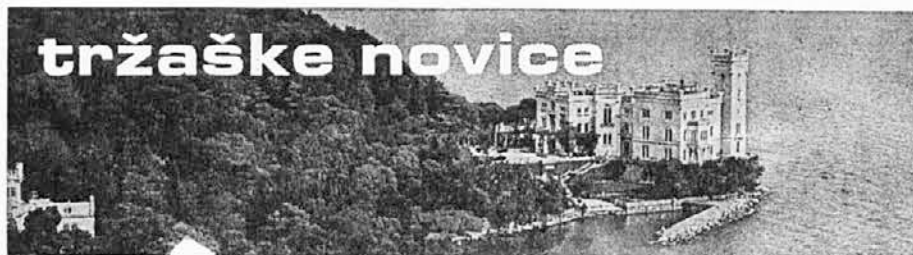
Dva tedna sta minila, ne da bi se zavedale in zadnji dan nas je pri pospravi tabora spet zalotil dež, ki nam je nato delal družbo vse do odhoda. Nismo se prav veliko jezile nanj, saj nam je toliko časa prizanašal, da mu tega posebnega pozdrava ob zaključku res nismo mogle zameriti.

Brinjevka

Skladatelj Alojzij Mav

Okrožnica ljubljanske nadškofije je objavila naslednji spominski članek o skladatelju Alojziju Mavu:

Dne 23. julija 1977 je pri lazaristih v Ljubljani umrl Alojzij Mav (DMZ), skladatelj in duhovnik ljubljanske nadškofije. Rodil se je 21. junija 1898 v Grobljah v župniji Mengeš. Gimnazijske študije je opravil v zavodu sv. Stanislava v St. Vidu. Ker je od blizu poznal misijonarje lazariste, ki so v domači vasi imeli svoje misijonirne, je leta 1920 vstopil k njim. Bogoslovje je študiral v Ljubljani in bil 29. junija 1924 posvečen v duhovnika. Najprej je bil misijonar v Celju, od leta 1930 pa je deloval na Čukarici v Beogradu do leta 1939, ko je prišel v Ljubljano, kjer je večnoma stanoval pri frančiškanih in bil tamkaj dirigent na koru. Rad je pomagal tudi na koru ljubljanske stolnice. Leta 1960 je bil sprejet med kler ljubljanske nadškofije. Ko je zadnja leta zelo bolehal in bil več let prikovan na posteljo, so ga sprejeli sobratje lazaristi in po bratovsko zanj skrbeli do zadnjega diha. Lepo so mu stregle sestre usmiljenke. Pokopal ga je na ljubljanskih Zalah nadškof dr. Pogačnik, v slovo pa mu je spregovoril provincial lazaristov dr. Franc Rode, ki je lepo orisal nje-

tržaške novice

Nedeljsko neurje nad Trstom

Slabo vreme, ki je v soboto in nedeljo zajelo celotno deželo, se je posebno zneslo nad Trstom in okolico. Močni nalivi so doslegli višek v nedeljo popoldne, ko je lilo dobesedno kakor iz škafa. Na Opčinah je zračni vrtnec odkril dve hiši, podrl več dreves in povzročil še drugo škodo. Ulice v središču tržaškega mesta so se spremenile v deroče hudournike, tako da je voda preplavila pritlične prostore trgovin ter skladišč. Ko je odtekla, je pustila za sabo kamenje in blato.

Meteorološki zavod je sporočil, da tolikšnih padavin v razdobju 24 ur ni bilo v Trstu več kot sto let, to je od 1859, ko je v enem dnevu padlo 125 milimetrov dežja. Med 17. in 18. avgustom 1959 je padlo 100 mm padavin, v nedeljo 22. avgusta letos pa 110 mm. Skupno je v soboto popoldne in v nedeljo padlo 170 mm vode, kar je vsekakor rekordna višina za te kraje.

Dve žrtvi cestne nesreče v Boljuncu

V nedeljo 21. avgusta se je na magistralni cesti Ljubljana-Zagreb blizu Novega mesta pripetila huda prometna nesreča, ki je zahtevala dve smrtni žrtvi iz Boljunca, mater in sina. Ivana Stariha por. Pregarc iz Boljunca je ta dan s svojima sinovoma 14-letnim Robersom in mlajšim Davidom šla domov na obisk, ker je bila doma iz Vidošičev pri Novem mestu. Na cesti pri vasi Karteljevo je pa iz neznanih vzrokov s svojim Fiatom 500 trčila v avtomobil Taunus, ki ga je vozil neki jugoslovanski državljan. Ta se je z družino vračal v Nemčijo po počitnicah. Pri trčenju jo je hujše izkupil mali Fiat. Soferka Ivana in sin Robers sta bila na mestu mrtva, David pa huje ranjen, vendar je sedaj že izven nevarnosti. V Taunusu so bili samo lažje ranjeni.

Brinjevka

Pokojna Ivana je bila dobro znana v Boljuncu in celem tržaškem Bregu, ker je bila žena mesarja Marina Pregarca. Preostali izrekamo sožalje, za rajne pa molimo za večni pokoj.

Umril je Riko Pertot

10. avgusta so v Barkovljah pokopali rodoljuba Rikota Pertota, ki je preminil v visoki starosti 94 let. Na zadnji poti ga je pospremila velika množica vaščanov, znancev in prijateljev. Pogrebne obrede je opravil župnik Lojze Zupančič, o življenju in delu pokojnika pa je spregovoril inž. Stanko Starec.

Rajni je izhajal iz stare barkovljanske rodovine, njegovo življenje je bilo trdo, a v celoti posvečeno rodnim Barkovljam in slovenstvu. Zaradi fašističnega preganjanja je moral zapustiti rodno zemljo, za katero se je boril, da bi imela boljše usodo. Ko se je spet vrnil domov, je vse svoje sile posvetil svojemu ljudstvu in njegovi kulturni rasti in ohranjanju narodne zavesti. Zato ga je zelo bolelo, da slovenske Barkovlje izginjajo v poplavi tujcev.

Sedaj počiva v rodni zemlji, vse okrog katere pljuskuje tuji vali. Zgled klenega rodoljuba Rikota Pertota je jamstvo, da ti valovi ne bodo še povsem preplavili naše zemlje.

KASTA - Slikarski ex tempore

Krožek absolventov Trgoveške akademije v Trstu prireja 7. ex tempore za slikarstvo, ki bo letos v nedeljo 4. septembra pri Lajnerjih nad Rojanom (ul. Molini 16). Vabilo velja tudi za mlade slikarje do 15. leta.

Tehnika in slog sta poljubni, prav tako je dovoljena črno bela tehnika. Mera platen: največja stranica lahko doseže 120 cm, vendar celotna površina platna ne sme presežati enega kvadratnega metra.

Vsak udeleženec lahko predstavi v žigosanje dve platni ali osnovi, vendar bo izročil le eno samo izgotovljeno delo. Žigosanje platen ali osnov bo 4. septembra od 7. do 13. ure. Dela bo treba izročiti brez podpisa, brez okvira in stekla najkasneje do 15. ure.

Dela bodo razstavljena v Tržaški knjigarni, ul. sv. Frančiška 20, od 10. do 24. septembra. Vsak zmagovalc ene izmed nagrad ali tisti, ki je prejel pohvalo žirije, mora opremiti svojo sliko s podpisom, z okvirjem ali steklom ter s svojim naslovom in ceno dela. Tako opremljene slike je treba izročiti Tržaški knjigarni najkasneje do 13. ure v petek 9. septembra.

Zmagovalce ter avtorje del, ki bodo prejeli pohvalo, vabimo že sedaj na otvoritev razstave, ki bo v soboto 10. septembra ob 18. uri v prostorih Tržaške knjigarne.

Naši prazniki

Krajneve sekcije Slovenske skupnosti Opčine in Repentabor, v občini Dolina in na Proseku-Kontovelu priredijo sledeče praznike s kulturnim in zabavnim sporedom:

- 28. avgusta na Opčinah
- 3. in 4. septembra v Dolini
- 11. septembra na Proseku

Priprave so v polnem teku. Vabimo naše ljudi, da se praznikov udeležijo v čim večjem številu in tako pripomorejo k njihovega uspehu.

Nabrežina

Praznik sv. Roka. Minil je, kakor drugi letošnji prazniki ob velikih nalivih in nevihtah. Kljub temu je bila lepa udeležba pri tridnevnicu, ki sta jo vodila dr. Humar in pater Bogomir, in zlasti v nedeljo.

Za letošnjo 650-letnico smrti sv. Roka je bilo somaševanje petih duhovnikov. Dekan msgr. Kretič je prikazal življenje kristjanov, ki naj bi bilo sveto, saj je to nekaj povsem naravnega in možnega za poklic kristjana. Msgr. Virgulin pa je v italijansčini opozoril na moderne bolezni duše in poudaril, da telesna bolezen ni najhujša.

Mešani zbor pod vodstvom ge. Alme Sedmak je ne samo lepo prepeval med mašo, temveč se tudi pripravil na procesijo, ki naj bi bila z Najsvetejšim. Pripravljena je bila tudi godba na pihala, skavti, prvoobhajanci, narodne noše in hiše so bile okrašene; pa je seveda naliv vse preprečil.

Veselo pritrkavanje je tudi v nedeljo večer priklicalo lepo število ljubiteljev slovenske cerkvene pesmi, ki je bila posvečena spominu pred kratkim umrlega skladatelja Alojzija Mava. Pod vodstvom dirigenta Venčka Budina in organista Marka Vuka je mirenski mešani zbor odlično zapel 11 pesmi s solističnimi vložki, katere je podala operna pevka Vilma Bukovčeva iz Ljubljane. Za nas je bil ta koncert nekaj

SEKCIJI SLOVENSKE SKUPNOSTI OPČINE IN REPERTABOR

prirejata na vrtu Finžgarjevega doma na Opčinah v soboto 27. ob 18. uri in v nedeljo 28. avgusta ob 16. uri

NAS PRAZNIK na Jernejevo

Nastopili bodo: plesna skupina BO-BO iz Kopra, moški zbor Tabor z Opčin, godba na pihala iz Nabrežine, ansambla Galebi in Taimi ter cerkveni zbor z Opčin. Priložnostni govor bo imel deželni svetovalec dr. Drago Stoka. Oba večera bo deloval buffet z domačimi jedmi in pristno kapljico.

čudovitega in bil zares na visoki umetniški ravni. Gregor Pertot, ki je povzročal posamezne točke sporeda, se je v imenu vseh zahvalil in pevcem čestital, dekleta v narodnih nošah pa so izročila cvetle za med dolgim ploskanjem.

Po slovesnem blagoslovu, ki ga je podelil dekan iz Komna, smo imeli (zaradi slabega vremena) srečolov za cerkvene potrebe v dvorani, katero nam je vljudno ponudilo društvo Igo Gruden. Steverjanski fantje so nas s svojim ansamblom še nekoliko pozabavali, mirenski pevci z operno pevko in našimi prijatelji so pa v prijetni družbi doživljali lep večer.

Ne smemo pozabiti in se zahvaliti vsem, ki so okusno okrasili cerkev zunaj in znotraj in tudi zvonika, za kar je poskrbela občinska uprava.

Naj še dodamo, da v mali župnijski dvorani razstavlja svoje in druge fotografije z raznih natečajev Robert Daneu iz Sv. Križa. Razstava bo trajala do ponedeljka 29. avgusta.

1.634 mladih išče zaposlitev

Na Tržaškem se je v roku do 11. avgusta, kot predpisuje zadevni zakon, prijavilo na uradu za delo 1.634 mladih od 18. do 28. leta starosti, ki se želijo stalno zaposliti. Dobra polovica teh je moških (ok. 54%), ostalih 46% so ženske. Največji odstotek med mladimi brezposelnimi je med diplomiranimi na univerzi ali na višjih srednjih šolah (65%), ostali imajo diplomno obvezno srednje šole, 5% pa jih nima niti petega razreda osnovne šole.

Razporeditev vpisov v sezname mladih brezposelnih po posameznih občinah je naslednja: v tržaški občini 1.465, v miljski 94, v dolinski 19, v repentaborski 2, v zgornjski 5 in v devinsko-nabrežinski 49.

Končno naj povemo, da se je v celi državi prijavilo 647.165 mladih brezposelnih, pretežna večina — 465.497 — v južni Italiji.

Zaskrbljenost kmetov v zvezi z industrijsko cono

V okviru kmečkega tabora, ki je bil na veliki šmaren na Opčinah, je bila tudi okrogla miza o problemih kmetijstva v luči Osimskega sporazuma. Glavno poročilo o tem je imel dr. Alessandro Zenchi, predstavnik zveze zadrug in posojilnic v Furlaniji-Juljski Benečiji. Potem ko je omenil dolgoročne načrte za sodelovanje na področju kmetijstva na osnovi 10. člena Osimskega sporazuma, je izrazil nekaj pomislekov glede uresničitve proste industrijske cone, kar bi za kmetijstvo lahko bilo negativno, ker bodo pri izvedbi proste cone pobrali mnogo zemljišč. To bi moglo imeti tragične posledice za razvoj kmetijstva v tržaški pokrajini, ki ga je treba nasprotno zaščititi, kakor je treba sprejeti ustrezne ukrepe tudi za zaščito kmetov samih.

V nedeljo 11. septembra

bo na Opčinah pri Trstu

29. MARIJANSKI SHOD

Začetek ob 15.30. Ob 16. uri procesija po vasi s kipom fatimske Matere božje. Sledi sv. maša na prostem. Pristrčno vabljeni vsi Marijini častilci od blizu in od daleč.

Pok. Franc Hrovat

18. junija je v Ilirski Bistrici umrl g. Franc Hrovat, rojen na Srpencu (Lošca) 1. maja 1900. Zlato mašo je praznoval na Srpencu julija 1973.

V mladosti zdrav ko riba je s prijatelji večkrat prehodil Julijske Alpe. Po novi maši pa je bil v službi samo par let kot kaplan v Postojni. Od tedaj je po ponovni operaciji v glavi bil upokojen in je živel kot samostanski duhovnik pri notredamkah v Ilirski Bistrici.

Pokojni g. France se je odlikoval po veliki vernosti, pobožnosti in dobrotelnosti, o čemer vedo povedati vsi, ki so ga poznali. Posebno je bil občudovanja vreden zaradi vdanega prenašanja bolezni skozi 50 let. Njegove molitve in zasluge naj pomagajo še nam. Hvala tudi notredamkam, ki so lepo skrbele zanj. Pokojni ima sestro redovnico in nečaka Ludvika Rota, ki je izseljenjski duhovnik na Nemškem.

DRUŠTVO SLOVENSkih IZOBRAŽENCEV

Donizettijeva 3 - Trst

Draga '77

Park Finžgarjevega doma na Opčinah
Narodna ulica štev. 89 (Marijanišče)

SOBOTA 3. SEPTEMBRA

— ob 17. uri
Otvoritev in prvo predavanje: *Slovenska misel, vzpluj!*

NEDELJA 4. SEPTEMBRA

— ob 9. uri
Služba božja na prostem. Celebrant dr. Lojze Ambrožič, pomožni škof v Torontu (Kanada)

— ob 10. uri
Drugo predavanje: *Luči in sence v pokoncilski prenovi.*

— Ob 16. uri
Tretje predavanje:
Med srhom in žarom evangelija.

Po vsakem predavanju debata. Na predvečer študijskih dni bo v dvorani Jožeta Peterlina v Donizettijevi ulici 3 v Trstu

TISKOVNA KONFERENCA

na kateri bodo predstavljeni javnosti letošnji predavatelji.

Romanje na Barbano

Tudi letos bo 15. septembra romanje zamejskih Slovencev na Barbano. Posvetimo ga 60-letnici prikazanja Matere božje v Fatimi. Koncelebrirana maša bo ob 11. uri; pred mašo bo priložnost za spoved. Popoldne ob 15. uri pete litanije M. B. z odpevi in blagoslov. Kot vedno, naj vsaka župnija poskrbi za svoj avtobus.

SSk o rimskem srečanju z vladnim načelnikom

Pokrajinsko tajništvo Slovenske skupnosti v Gorici je izdalo poročilo, v katerem izraža svoje zadovoljstvo nad uspešnim srečanjem predstavnikov slovenske manjšine v deželi Furlaniji-Juljski Benečiji s predsednikom vlade Andreottijem. Se posebej poudarja pozitivnost zagotovljenih konkretnih korakov v smeri skorajšnje manjšinske zaščite. SSK nadalje opozarja na dejstvo, da je prav slovenska stranka tista, ki je med prvimi pripravila primeren zakonski načrt za zaščito v poosimskem duhu. In prav v tem smislu je SSK spet pokazala na svojo prepomembno vlogo edine slovenske politične stranke v Italiji.

Umrj je učitelj Radovan Kodrič

V Vidmu je zaradi neozdravljive bolezni umrl učitelj Radovan Kodrič. Pogreb je bil v Standrežu 10. avgusta. Pogrebno mašo je imel g. Marjan Komjanc ob asistenci domačega župnika msgr. Žorža. Pogreba so se udeležili številni učitelji in učiteljice ter prijatelji in znanci pokojnega.

Radovan Kodrič je bil doma iz Solkana, kjer se je rodil pred 53 leti. Med vojno je bil v jugoslovanski vojski. Ko je izstopil iz armade, je prišel za učitelja na Gorisko. Tu je služboval na raznih šolah, zadnja leta pa v Sovodnjih. Družini naše sožalje, pokojnemu naj Bog nakloni večni mir.

Tekmovanje pritrkovalcev

V goriskem predmestju sv. Roka obhajajo ob godu svojega zaveznika vsako leto shod v cerkvi in izven nje. Izvencerkveni program obsega tudi tekmovanje v pritrkovanju. Letos se je priglasilo osem skupin pritrkovalcev, ki so se poskusili v svoji umetnosti v torek 16. avgusta, na sam praznik sv. Roka. Prvo mesto so odnesli pritrkovalci iz Budanj na Vipavskem; drugo nagrado so dobili pritrkovalci iz Skocejana pri Domžalah na Gorenjskem, tretjo pa oni iz Villessa.

Pri nastopih je opaziti iz leta v leto višjo umetniško raven. Ta stara naša zvonarska umetnost ima še dosti ljubiteljev posebno med starejšimi, ki so nanjo navezani in jo ljubijo. Manj zanimanja je opaziti pri mladih in pri goriskih meščanih, saj je bilo pravzaprav na trgu pred cerkvijo le malo poslušalcev. In vendar je ubrano pritrkovanje resničen užitek.

Sovodnje

Zlata in srebrna poroka. V sredo 10. avgusta sta na Sv. gori v krogu svoje družine in sorodnikov obhajala zlato poroko Mirko Hmeljak in njegova žena Marija Vižin. Mirko je naš domačin in vodi gostilno »Pri Mirkotu«, Marija pa je doma iz Kromberka.

Isti dan je hčerka Vera obhajala srebrno poroko z možem Tončutom Nanutom. Oba sta dobro znana, saj vodita gostilno »Pri Nanutu« na Tržaški cesti v Standrežu.

Takšni primeri so res redki. Znanci in prijatelji želijo vsem še dosti skupnega življenja. Mirkotu, ki bo prihodnji mesec obhajal tudi 80. rojstni dan, želijo igralci, ki ob sobotnih večerih igrajo z njim briškolo, da bi še veliko let skupaj igrali v zdravju in »mladosti«.

Dol

V nedeljo 28. t. m. bomo slovesno obhajali praznik Marije Kraljice kot že pretekla leta. V četrtek, petek in soboto bo ob 19. uri sv. maša za duhovno pripravo in priložnost, da opravimo dobro spoved. V nedeljo ob 10.30 bo peta maša z ofrom. Domači pevski zbor že pripravlja nove melodije. Zvečer ob 18. uri bo zopet sv. maša z udeležbo več duhovnikov. Povabljen je in pel bo cerkveni zbor iz Nabrežine. Zato vabimo Marijine častilce, da se slavlja udeležijo v čim večjem številu!

Doberdob

Knjige za dijake. Doberdobska občina je sklenila, da bodo tudi prihodnje šolske leto dobili dijaki-nižešolci šolske knjige na posodo. Dijaki 1. razreda jih lahko dvignejo v občinski knjižnici, kakor hitro bodo na voljo. Dijaki 2. in 3. razreda pa bodo

dobili primerno podporo, kot vsako leto, v znesku, ki ga bo predlagala ustrežna komisija in ga bo nato odobril občinski svet.

Občinska uprava se istočasno pritožuje, da številni dijaki, ki so lani dobili knjige na posodo, teh ob počitnicah niso vrnili. Kar prejmeš na posodo, ni tvoje in je treba po uporabi vrniti.

Ob spominu rojstnega dne cesarja Franca Jožefa

V Jasihu (Giassico) pri Krminu je ustanova Civiltà Mitteleuropea zadnjo soboto in nedeljo letos že drugič priredila spominsko slavo za rojstni dan predzadnjega avstrijskega cesarja (18. avgust).

Po deželi so viseli plakati v štirih jezikih (ital., furl., slov. in nem.) ter vabili na prireditve. Igrala je tirolska godba, imeli so tekmovalje v plesu. C. kr. (cesarsko kraljevi) vojaki in mornarji so imeli vstop prost.

Bomba in protestni shodi na Koroškem

Zaradi omejitve dvojezičnosti na nekaj obrobni občini prirejajo Koroški Slovenci po večjih krajih protestne shode. Poleg Dobrle vasi se je tak shod vršil pred kratkim tudi v Skocejanu ob Klopinskem jezeru.

Nekaj dni pred tem pa je v tem kraju eksplodirala bomba in poškodovala spomenik proslule nemškutarke organizacije Heimadienst, ki so ga stražili trije orožniki. Kljub temu je bomba ob spomeniku počela, poleg tega pa so prav tisto noč, »zaradi varčevanja«, izključili žaromet, ki je osvetljeval spomenik. Znaki kažejo torej na to, da so oblasti in storilci dogovorjeni. Bomba naj bi poskrbela za primerno vzdušje, za pretvezo, da prepovede slovenske demonstracije na Koroškem.

Ker je bilo vse skupaj preočito, protestnega shoda v Skocejanu niso prepovedali. Ni pa izključena možnost za kasnejše ukrepanje. Naslednji protestni shod je napovedan v Pliberku.

Medtem so napovedano sodno obravnavo proti mladincem iz Sel, ki so lani zažgali preštevno skrinjo, preložili za nedoločen čas. Obravnava je bila na Dunaju. Proti tajniku Narodnega sveta Filipu Waraschu pa se bo vršila v Solnogradu. Napovedana je bila za 10. oktober, prav za dan koroških plebiscitnih praznov, kakor žrtveni dar nemškutarskemu maliku. Po zadnjih poročilih pa naj bi jo prestavili za dan ali dva prej, da se preveč ne razkrinkajo.

V Celovcu so imeli nedavno lesni velesejem, na katerem sta bili zastopani tudi jugoslovanski republik Slovenija in Hrvaška. Ob tej priložnosti je koroški deželni glavar imel govor, v katerem je napadel Jugoslavijo, češ da se vmešava v avstrijske notranje zadeve. Obtoževal je koroške Slovence, ker ni prišlo na Koroškem do skupnega reševanja manjšinskih zadev.

Vse kaže, da v Avstriji nemškonalne sile počasi govtajo še tisto, kar je od po-vojne demokratičnosti ostalo. Avstrija znova drvi tja, kjer sta končali že monarhija in prva republika.

TIPANA 1977

Prve dni avgusta je skupina starejših skavtov odpotovala za teden dni v slovensko beneško občino Tipano. Tipana je ena izmed slovenskih občin v Benečiji, katero je prizadel lanski majski potres. Naj omenimo, da občina Tipana obsega naslednje vasi: Viškorša (Monteparta), Brezje (Montemaggiore), Karnahna (Cornappo), Platišče (Platischis), Prosnid (Prosenicco).

V občini Tipana živijo Slovenci, ki so bili do lanskega potresa osamljeni. So preprosti, kmečki, večji del pa so izseljenci, ki delajo po svetu, domov pa se vračajo v času dopusta. V tem obdobju vasice spet oživijo in mi smo v tem kratkem času, ki smo ga preživel v domačini, spoznali njih navade, probleme ipd.

Prebivalci so delavni, vztrajni in sploh ne čakajo pomoči, ker so jih pretekle skušnje izučile, da kar bodo sami sejali, to bodo tudi želi. Vendar je opaziti, da del domačinov utaplja svoje skrbi v pijači. Saj so bili do lanskega potresa popolnoma zapuščeni, obsojeni na osamljenost.

Kakor že lansko leto, smo tudi letos starejši skavti organizirali delavni tabor v Tipani. Domačini so nas veselo sprejeli,

Kot smo že poročali, je stavba starega Alojzijevešča dotrajana in ni bilo več mogoče bivati v njej. Zato je alojzijeveški odbor razmišljal, kje bi dobili primerne prostore za novi zavod. Odločil se je za hišo pok. dr. A. Pavlice, ki stoji na ulici Don Bosco blizu Zavoda sv. Družine. To stavbo so sedaj preuredili in dvignili za eno nadstropje. Dela gredo h koncu in v septembru bodo gotovo končana. Z novim šolskim letom bo tako Alojzijevešče moglo nuditi fantom zelo primerno in moderno stanovanje. V zavodu bodo gojenci stanovali in študirali. Kapelo bodo imeli z drugimi v Zavodu sv. Družine. Gospodinjstvo bodo še naprej vodile šolske sestre. Zidarstva dela je opravilo podjetje Zdravko Klanjšček. — Na sliki je pogled na novi zavod z zapadne strani.

Evropsko srečanje

o koralnem petju
»Auditorium«, ul. Roma

Mednarodno tekmovanje

v zborovskem petju
telovadna dvorana UGG

v Gorici od 6. do 11. septembra

OBVESTILA

Ravnateljstvo nižje srednje šole »Ivan Trinko« v Gorici sporoča, da se bodo začeli popravni izpiti čez I. in II. razred 1. septembra s pismeno nalogo iz italijanščine.

Romanje, združeno z izletom, ki ga prireja, kot smo že poročali župnija Gabrje-Vrh, bo v soboto 3. septembra. Avtobus odpelje s Travnika ob 5.30, iz Gabrij (pri vodnjaku) ob 5.45, z Vrha ob 6. uri. Če se kdo še želi prijaviti, naj to stori še ta teden. Prijave iz prijaznosti sprejema tudi uprava našega lista. Cena 6.000 lir na osebo. Pot izleta: Val Cellina, jez Vajont, Longarone, Alleghe (romarski cilj), prelaz Falzarego (2118 m), Cortina d'Ampezzo; povratke ob reki Piavi preko Vittorio Veneto do avtoceste v Coneglianu.

Licej F. Prešeren v Trstu. Ravnateljstvo sporoča, da se pismeni popravni izpiti pričnejo 1. septembra ob 8.30 z nalogo iz slovensčine. Razpored drugih pismenih izpiti dobite na oglasni deski.

Koroški pri Waldheimu

Glavni tajnik OZN Kurt Waldheim je nedavno sprejel zastopnike obeh osrednjih organizacij koroških Slovencev, ki so mu predložili položaj na Koroškem po zadnji zakonodaji, po kateri oblasti odrekajo njih večjemu delu vsake manjšinske pravice. Sprejem je bil v Celovcu.

ker nas že poznajo in ker si takih obiskov vedno želijo. Tokrat smo bili le teden dni in smo pomagali njihovim fantom organizirati »Velikošmarenški praznik«. Pripravljali smo oder, kioske, plesišče. Praznik je trajal štiri dni. Prva dva večera so igrali »Veseli števerjanski fantje«, ki so bili tudi lanski gostje. Odzvala se je velika množica ljudi, ki je vesela in zadovoljna poslušala slovensko petje.

Naša naloga je bila v tem, da smo imeli v rokah praktično izpeljavo praznika: od vstopnic do dela v kioskih. V prostem času pa smo obiskali, skupaj z domačimi fanti sosednje vasi in prepevali slovenske pesmi. Ljudje so se zelo radi zbirali okoli nas in z nami peli.

Po končanem prazniku smo prostor spravili. Na obrazih domačinov se je poznalo, da smo se jim priljubili in da jim je bilo slovo težko. Obljubili smo jim, da se bomo še vrnili, kajti takih stikov potrebujejo, da se v njih prebudi narodni duh, katerega so jim v preteklosti skušali zatreti. Ta duh pa je vedno tlel v njihovih srcih, kot nam jasno kaže današnje rahlo, a vendar stalno prebujanje. — Marko

Naši romarji so se vrnili iz Fatime

V torek zvečer so se po sedmih dneh potovanja in po obisku Fatime in Lizbone na Portugalskem ter Madrida v Spaniji srečno vrnili na svoje domove naši romarji iz Trsta in Gorice. Bilo jih je 44. Vsa pot je potekla brez neprikl. Vreme je bilo ves čas lepo, le v Fatimi je bil en večer slaboten dež. Tudi vožnja z letali je bila prijetna. Vsi udeleženci so odnesli zlasti iz Fatime najlepše vtise. O vsem bomo obširneje poročali v prihodnji številki našega lista.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 28. avg. do 3. sept. 1977
Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Vedri zvoki. 10.30 Danes obiščevo Ravanco. 11.05 Mladinski oder »Vizgalnik«. 11.35 Nabožna glasba. 13.15 Slov. ljudske pesmi. 14.10 Operetna in lahka glasba. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Obletnica tedna. 9.40 Koncert. 13.15 Kulturna beležnica. 14.10 Mladina. 14.20 Glasba. 17.05 Deželni orkestri. 18.05 Srečanja. 18.20 Slovenski zbori.

Torek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 9.40 Koncert. 13.15 Kulturna beležnica. 14.10 Mladina. 14.20 Glasba. 16.30 Za najmlajše. 17.05 Slov. glasbeni mojstri. 18.05 Klasični moderne demokracije. 18.15 Zbori.

Sreda: 8.05 Tjavidan. 9.30 Liki iz naše preteklosti. 9.40 Koncert. 13.15 Kulturna beležnica. 14.10 Mladina. 14.20 Glasba. 16.30 Za najmlajše. 17.05 Deželni solisti. 18.05 »V domu junakov«, drama.

Četrtek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 9.40 Koncert. 13.15 Kulturna beležnica. 14.10 Mladina. 14.20 Glasba. 16.30 Za najmlajše. 17.05 Komorni koncert. 18.05 Obrazi slov. povojnega pripovedništva. 18.15 Primorska poje 77.

Petek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Potresi v zgodovini naše dežele. 9.40 Koncert. 13.15 Kulturna beležnica. 14.10 Mladina. 14.20 Glasba. 16.30 Za najmlajše. 17.05 Deželni skladatelji. 18.05 Stanjelski grad. 18.20 Domači zvoki.

Sobota: 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 9.40 Koncert. 13.15 Kulturna beležnica. 14.10 Tekmujte s Petrom. 17.00 Iz Beethovnovih del. 18.05 »Dva starčka«, enodejanka. 18.45 Vera in naš čas.

Za cerkev na Opčinah: Angela Škerlavaj v počastitev svojih dragih pokojnih za zastavo sv. Jerneja 10.000; Marjan Sosič in Viktorija 10.000; hči v spomin na pok. očeta za zastavo sv. Jerneja 5.000; družina Brundula v spomin na moža in očeta 20.000; Dario Budal ob poroki 10.000; razni 27.000; N. N. 10.000 lir.

Sožalje

Slovenska zamejska skavtska organizacija, prizadeta ob izgubi svojega člana Roberta in njegove mame, izraža gospodu Marinu, bratu Davidu in sorodnikom iskreno sožalje.

Užaloščenim svojcem učitelja Radovana Kodriča izreka iskreno sožalje Okoliški šolski svet Doberdob in učiteljstvo.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob težki in prerani izgubi našega nepozabnega

VLADIMIRJA PREGARCA

se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali. Posebna zahvala naj gre darovalcem cvetja, dragim vaščanom, Stalnemu slovenskemu gledališču, osebju radijske postaje Trst A, zdravstvenemu osebju, doc. dr. Dušanu Müllerju iz Ljubljane ter prijateljem duhovnikom, ki so mu stali ob strani.

Zena Valerija, sinova Aleksij in Viljem ter ostalo sorodstvo